

almindelige bestemmelser om bygningsmyndighedernes samarbejde med andre myndigheder efter forhandling med vedkommende ministre. Det er hensigten ved udfærdigelsen af sådanne bestemmelser at tilstræbe en samling hos bygningsmyndigheden af byggesagerens ekspedition i forhold til borgerne.

Under overvejelserne om forholdet mellem bygningslovgivningen og anden lovgivning har man bl. a. været særlig opmærksom på den nære forbindelse mellem byggeloven, byplanloven og loven om regulering af bymæssige bebyggelser, og har overvejet mulighederne for og betimeligheden af at gennemføre en samling af de tre love i én lov. Byreguleringsloven omhandler en fælleskommunal planlægning og administration, og en inddragen af denne lovgivning under en samlet lov ville næppe kunne medføre afgørende ændringer i organisationen af dette kommunale samarbejde. En samling af byggeloven og byplanloven i én lov var vel mulig og ville også frembyde en yderligere forenkling af lovgivningen. Byplanloven administreres af kommunalbestyrelsen, og ved den foreslåede henlæggelse af bygningsmyndigheden til kommunalbestyrelsen samles administrationen af disse to love. En samling af lovene vil herefter have en mere begrænset betydning, og en revision af byplanloven er i øvrigt ikke påkrævet. Da den foreliggende udvalgsbetænkning giver grundlag for en revision af byggelovgivningen, og en ny byggelov er i høj grad påkrævet, og da en lovrevision, der tillige skulle omfatte byplanloven, ville nødvendigvis gøre et nyt udvalgsarbejde, har man ment at måtte se bort herfra.

Til de enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Paragraffen begrænser *lovens stedlige gyldighedsområde* således, at loven ikke omfatter København og Frederiksberg, Færøerne og Grønland. Frederiksberg har i lighed med København en særlig byggelov, og Frederiksberg kommunalbestyrelse har over for ministeriet udtrykt ønske om bibeholdelse af en særlov for kommunen på dette område og i forbindelse hermed oplyst, at kommunalbestyrelsen agter at fremkomme med forslag om en lovrevision for Frederiksbergs vedkommende. I udkastet var foreslået en bestemmelse om adgang til en udvidelse af loven til Frederiksberg, men under hensyn til kommunens særlige forhold, til at Frederiksberg hidtil har haft en særlig byggelov og til kommunalbestyrelsens stilling er i forslaget Frede-

riksberg kommune foreslået holdt helt uden for loven.

Til § 2.

I paragraffen bestemmes *lovens almindelige saglige område*. Genstand for regulering i henhold til loven er bebyggelse. Bebyggelsesbegrebet omfatter i første række — men ikke udelukkende — bygninger, og det er ikke muligt at fastlægge grænserne for lovens område i en exakt og udtømmende bestemmelse af bebyggelsesbegrebet i loven. Bestemmelsen om lovens afgrænsning er i stk. 2 forelået formuleret således, at loven finder anvendelse på bygninger og herudover finder anvendelse på andre faste konstruktioner og anlæg i det omfang, dens anvendelse på de pågældende konstruktioner m. v. er begrundet i de hensyn til den offentlige sikkerhed, orden og sundhed eller andre hensyn, som loven tilsigter at varetage. I stk. 2 er nævnt forskellige eksempler på konstruktioner og anlæg, som loven efter det nævnte synspunkt må finde anvendelse på. Transportable konstruktioner som f. eks. vogne og telte kan gøres til genstand for en bygningsmæssig udnyttelse, som ikke er ganske midlertidig, men har en varigere karakter. En sådan benyttelse af de heromhandlede konstruktioner kan nødvendiggøre og begrunde en anvendelse af lovens bestemmelser også på dem, og der er derfor i stk. 3 foreslået en adgang for bygningsmyndigheden til at bringe loven i anvendelse på de heromhandlede forhold.

Lovens anvendelse på ombygninger og tilbygninger eller andre forandringer ved ældre bebyggelser indeholder 2 hovedspørgsmål. Det ene er spørgsmålet om, *hvilke arter* af byggearbejder, som overhovedet bør omfattes af loven, og det andet er, *i hvilket omfang* byggelovgivningens regler bør finde anvendelse på de pågældende arbejder.

Med hensyn til det førstnævnte spørgsmål er det utvivlsomt, at egentlige ombygninger af og tilbygninger til bestående bebyggelse må falde ind under loven. Omvendt falder uden for loven den blotte bygningsvedligeholdelse, d. v. s. arbejder, der alene tilsigter at opretholde eller retablere en bygnings tidligere tilstand i henseende til sammensætning, inddeling og beskaffenhed efter slid og forringelse som følge af bygnings brug. Med hensyn til mere begrænsede bygningsforandringer end egentlige ombygninger og tilbygninger må afgørende for, om loven overhovedet skal finde anvendelse på dem, i princippet være, om de pågældende forandringer er *væsentlige* i forhold til bestemmelser i loven eller i medfør af loven udfærdigede byggeforskrifter. Det samme gælder spørgsmålet om lovens anvendelse på ændringer i benyttelse af bestående bebyggelse. Bestemmelserne i stk. 1, litra b-d, er foreslået for-